

Neljapäev, 7. juuli 2011

10. kutsub Indoneesia ametivõime üles uurima julgeolekujõudude poolt väidetavalt toimepandud inimõiguste rikkumisi ja esitama süüdistust nende toimepanijatele, sealhulgas käsuandjatele;
11. nõuab, et viivitamata ja tingimusteta vabastataks kõik süümevangid, kes on vahistatud ja süüdi mõistetud pelgalt kaasatuse tõttu rahumeelsetesse poliitilistesse meelevaldustesse, sest see on vastuolus 2001. aasta eriautonomia seadusega, millega tagati paapuatele, malukudele ja teistele rahvus- ja usuvähe- mustele õigus väljendada oma kultuurilist identiteeti;
12. kutsub ELi delegatsiooni ja liikmesriikide diplomaatilisi missioone üles ka edaspidi tihedalt jälgima inimõiguste olukorda, eelkõige sellistes tundlikes piirkondades nagu Paapua, Maluku saared ja Aceh;
13. rõhutab, kui tähtis on ELi–Indoneesia partnerlus- ja koostöölepingu raamides toimuvasse poliitilisse dialoogi kaasata inimõiguste mõõde, milles eritähelepanu on pööratud usuvabadusele ja vähemuste austamisele;
14. kutsub liikmesriike ja komisjoni üles toetama Indoneesia kodanikuühiskonda ja inimõiguste organisatsioone, kes edendavad eri rahvus- ja usurühmade vahel aktiivselt demokraatiat, sallivust ja rahumeelset koeksisteerimist;
15. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon Indoneesia valitsusele ja parlamendile, komisjoni asepresidendile ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale, komisjonile, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele, ASEANi valitsustevahelisele inimõiguste komisjonile ja ÜRO Inimõiguste Nõukogule.

India ja eelkõige Davinder Pal Singhile määratud surmanuhtlus

P7_TA(2011)0342

Euroopa Parlamendi 7. juuli 2011. aasta resolutsioon India, eelkõige Davinder Pal Singhile määratud surmanuhtluse kohta

(2013/C 33 E/25)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse ÜRO Peaassamblee resolutsiooni 63/168, millega nõutakse ÜRO Peaassamblee 18. detsembri 2007. aasta resolutsiooni 62/149 rakendamist, milles 106 riigi poolthäälega toetati resolutsiooni ülemaailmse moratooriumi kehtestamiseks surmanuhtlusele ja selle täideviimisele, kusjuures erapooletuid oli 34 ja vastu hääletas vaid 46 riiki;
- võttes arvesse ÜRO Peaassamblee 21. detsembri 2010. aasta resolutsiooni 65/206 surmanuhtluse kasutamisele moratooriumi kehtestamise kohta;
- võttes arvesse surmanuhtluse alaseid ELi suuniseid;
- võttes arvesse oma 27. septembri 2007. aasta resolutsiooni surmanuhtluse üldise moratooriumi kohta ⁽¹⁾;
- võttes arvesse 1994. aasta koostöölepingut Euroopa Ühenduse ja India Vabariigi vahel;

⁽¹⁾ ELT C 219E, 28.8.2008, lk 306.

Neljapäev, 7. juuli 2011

- võttes arvesse ELi ja India vahelist temaatilist dialoogi inimõiguste alal;
  - võttes arvesse Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 2;
  - võttes arvesse oma 7. oktoobri 2010. aasta resolutsiooni ülemaailmse surmanuhtluse vastase päeva kohta ⁽¹⁾;
  - võttes arvesse kodukorra artikli 122 lõiget 5,
- A. arvestades, et 2011. aastal on maikuu seisuga surmanuhtlusi täide viidud vaid üheksas riigis, mis tõendab selgesti, et ülemaailmselt tunnistatakse üha enam surmanuhtluse julma ja ebainimlikku olemust;
- B. arvestades, et India ei ole surmanuhtlusi täide viinud alates 2004. aastast;
- C. arvestades, et luba on antud kahe süüdimõistetu hukkamiseks;
- D. arvestades, et siseministeeriumi soovitusel lükkas India president Pratibha Patil tagasi Punjabis elaniku Davinder Pal Singh Bhullari ja Assamis elaniku Mahendra Nath Dasi nimel esitatud taotlused kohtuotsuse läbivaatamiseks vastavalt India põhiseaduse artiklile 72;
- E. arvestades, et Mahendra Nath Das mõisteti surma 1997. aastal pärast süüdimõistmist mõrvas, arvestades, et kõik võimalikud õiguskaitsevahendid on ammendatud, ning arvestades, et Gauhati kõrgem kohus Assamis (Kirdes-India) on lükanud surmaotsuse täideviimise edasi kuni 21. juulini 2011, kuna India valitsus on palunud aega kohtule vastamiseks;
- F. arvestades, et Davinder Pal Singh Bhullar mõisteti surma 29. augustil 2001 pärast seda, kui ta oli süüdi tunnistatud osalemises Noortekongressi büroo vastu korraldatud pommiplahvatuses 1993. aastal New Delhis;
- G. arvestades, et Davinder Pal Singh Bhullari naasmist Saksamaalt Indiasse ja Mahendra Nath Dasi surmanuhtluse täideviimise pikaleveninud edasilükkamist ümbritsevad asjaolud tekitavad küsimusi;
- H. arvestades asjaolu, et enne 20. mai 2011. aasta valimisi ÜRO inimõiguste nõukogus oma kandidatuuri esitledes töötas India edendada ja kaitsta inimõigusi kõrgeimal võimalikul tasemel,
1. väljendab tõsist muret selle üle, et India valitsus võib taas alustada surmanuhtluse kohaldamist pärast 7 aastat kestnud *de facto* moratooriumi, astudes nii vastu ülemaailmsele suundumusele surmanuhtluse kaotamiseks;
  2. kinnitab oma kindlat toetust ÜRO Peaassamblee üleskutsule kehtestada hukkamistele moratoorium, et seejärel surmanuhtlus täielikult kaotada;
  3. palub tungivalt India valitsust mitte hukata Davinder Pal Singh Bhullarit ega Mahendra Nath Dasi ning nende kohtuotsused ära muuta;

⁽¹⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0351.

Neljapäev, 7. juuli 2011

4. kutsub India ametivõime üles käsitlema Davinder Pal Singh Bhullari ja Mahendra Nath Dasi kohtuasju erilise läbipaistvusega;
  5. kutsub India valitsust ja parlamenti üles võtma vastu seadusakte, millega kehtestatakse hukkamistele alaline moratoorium, eesmärgiga lähemas tulevikus surmanuhtlus täielikult kaotada;
  6. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon India presidendile, valitsusele ja parlamentidele, India õigus- ja kohtuministrile, India siseministrile, ÜRO inimõiguste ülemvolinikule, liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale, komisjonile ning liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele.
-